

متن پرسش

سلام و احترام: تفاوت بین آیات، روایات و آرا لا نفرق بین احد" <===> بفضل بعضها استاد جمع بین دنیا و آخرت چگونه ممکن است؟ از سویی توصیه های جنابتان (در کتاب رزق و درک دنیا) و البته نافرجامی در امور، حقیر را به دنیا بی میل کرده به گونه ای که هیچ امر دنیایی محرک حقیر برای فعالیت نیست و این خلاف توفیقات و شادابیهای قبلی و البته باعث سردرگمی شده. در کتاب دکتر صدرا خواندم ملاصدرا معتقد است هرکس از توسعه مادی جلوگیری کند مرتکب گناه کبیره شده است. در حالت کلی حین مطالعه تفاوت بین آیات و روایات و نظرات باعث شده هیچ نظم فکری نباشد و دچار نوعی رخوت و سردرگمی در اکثر امور شوم. بارها به خود گوشزد کرده ام که راه سعادت نباید انقدر پیچیده و دور باشد ولی با رجوع به زندگی نامه علما آن را در دسترس نمی بینم. فارابی، ملاصدرا، علامه، امام، جوادی آملی، تهجد، روزه داری، زیارت، توسل،؟؟؟ چگونه در راه بودن را مقصد بدانم؟ چگونه بدانم در راه هستم؟ سعادت چیست و چگونه بدست می آید؟ حق و حقیقت کدام است؟ در طلب حقیقت چندین سال قبل با جنابعالی آشنا شدم و اکنون با تغییرات بسیار رفتاری و کرداری در نادانی و سردرگمی نه توانستم موش از انبان بیرون کنم و نه انبانی فراهم. خود را خسر دنیا و الآخره می یابم. یا همان هیچ انگاری. شاید اگر این پریشانی درمانی دارد در خور حقیر مشتاقم وگرنه رجوع به دیگر بیانات خود و دیگران را توصیه نکنید و فقط شنوای درد دل باشید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ظاهراً این نوع احوالات را حکایت سیری بدانید که در این زمانه پیش می آید. غزل شماره ۱۲۷ متذکر همین امر است و یا در این رابطه سری به سؤال و جواب شماره ۳۵۹۹۰ بزنید خوب است. با توجه به همه حرفها، مائیم و ثقلین. آری! تدبّر در قرآن را باید محور قرار داد و سیره اولیای الهی را که آینه های نور قرآن اند مدّ نظر. با این همه به گفته جناب حافظ: «آن قدر ای دل که توانی بکوش / گرچه بهشتت نه به کوشش دهند». موفق باشید